

———— Halmai Tamás

ELŐFELEDÉSEK (LXXI–LXXV.)

NAPLÓ

Egy Pilinszky-mondatra

„Legszívesebben már csak naplót írnék.”
Legszívesebben ezt a mondatot
ismételném, másolnám, mismásolnám
továbbomban. De ki tud legszíves
lenni? Fokozza bárha gyónhatnékig
magát, s túlabb magokig. A szót
szabadon néma erdő engedi.

BOLTOZAT

Tört angyalsággal beszél. Alig érti
magát. Ag hegye csikland felhőt, Istent;
kék a tavasz, a cinkék hozta érv...
Csak őszt ne többet, zuhanó sötéttel!
Csak saras telet, fagyaló völgyet ne!
Évszakkeringő tébolya kísérti.
Tiszta eget boltoz a tiszta szív.

BALLASZT

Kisüt az ablak. Felkel a szoba.
Immanens metaspirtualizmus.
Angyalt vibrál a versek aurája.
Barátság? Barbárság? Cinkék? Vagy ínség?
Lágyan lebeg a szél foszlánybeszéde;
jelet hoz, jelentés ballasztja nélkül.
Harmat zamatát szélcsend ízleli.

CSITT

Mást jelent neked, nekem a szabadság.
Más jelent szabadít föl, de a kettő
közt a különbség enyészünkkel tűnik.
Kerten koalák neszeznek keresztül?
Csillag ficereg takarónk alatt?
Mást hall fülem s szíved, de csitt vigyáz meg:
zörejtől zörejig szeretjük egymást.

KEZDETEK

A szavak: szirmok. Miféle gyümölcshöz?
Karibi nap süt mediterrán égen,
s mi multiverzum kezdeteit éljük.
A múlt: nem múlt el. Hermész Triszmegisztosz
a 14-es buszra vár; Magdolna
narancsot, kivit, banánt válogat.
Jövendőt írnak ősi hagyományok.